

سرمقاله

مرتضی رضایی
روزنامه نگار

عکست اینجاست؛
خودت (کیمیا) شدی!

دیروز و در کمیته المپیک؛ عکس کیمیا علیزاده آنجا بود، آنجا پشت استندهای شیشه‌ای. فلش یکی به المپیک ریو؛ نخستین مدال تاریخ زنان ایران را گرفتی و ورق زندگی ات برگشت. بدون تعارف برگشت. از انواع و اقسام یاداش‌ها گرفته تا ملک و زمین و سکه. حضور در برنامه‌های مختلف برای تقدیر و... همه چیز بر وفق مراد بود که یکدفعه خبر رسید کیمیا پناهنده شده است برای یک زندگی بهتر. رفتی و ماجرا آغاز شد. رفتی و در تکیو تو را مقابل ایران قرار دادند. یادت می‌آید چطور شب قبل از آغاز مسابقات، برنامه را تغییر دادند تا تو و کیانی رودرروی هم قرار بگیرید؟ ایران مقابل ایران. تو و ناخدا کیانی. اما انتهایش هیچ بود! این را که قبول داری خانم علیزاده؟!

البته که زندگی شخصی هر کسی به خودش ربط دارد و در این باره حق هیچ اظهار نظری ندارم اما می‌خواهم درباره زندگی ورزشی ات بنویسم. اینکه رفتی دنبال رؤیاهایت تا به قول خودت محدودیت‌های اینجاست را کنار بگذاری و بتوانی آزاد مبارزه کنی، یا بزنی و مدال کسب کنی اما از آن روز تا امروز زمان زیادی گذشته است. چه خوب بود که لایه‌های بلاگری بازی و ساختن دایسمش در اینستاگرام، گزاشی از شرح حال ورزشی ات می‌دادی که داری چه کار می‌کنی؟ آیا آزادانه مبارزه کردی، به مدال المپیک دیگری که می‌خواستی رسیدی و اصلاً چه خبر از تکواندو؟ دیروز عکست را آنجا در کمیته دیدم. هنوز هم مرام و معرفت مسئولان ورزش ایران به هیچ‌کس اجازه نداده تا آن عکس را پایین بیاورند اما یک سؤال خیلی مهم دارم؛ به آن چیزی که می‌خواستی رسیدی؟ اگر یکی از من این سؤال را درباره کیمیا علیزاده بپرسد می‌گویم «نه» چون مشخص است و شاید اگر اینجا مانده بودی الان هم مدال بازی‌های آسیایی را داشتی و هم شانس حضور در المپیک پیش‌روا.

قصه برای بقیه هم تکراری است. مثل یکتا جمالی در ورزش برداری، سعید ملایی در جودو، سارا خادم‌الشریعه در شطرنج و خیلی‌های دیگر. طی چند سال اخیر مساله پناهنده شدن ورزشکاران ایرانی به کشورهای دیگر و جنگیدن زیر پرچمی غیر از پرچم کشور خودشان تبدیل به یکی از چالش‌برانگیزترین اتفاقات ورزش ایران شده است. در واقع موضوع پناهنده شدن ورزشکاران ایرانی به کشورهای دیگر از پیچیدگی زیادی برای تحلیل، نقد و بررسی برخوردار است. اینکه یک ورزشکار در حساس‌ترین مقطع زندگی خودش چه می‌شود که به یکبارہ تصمیم به ترک وطن و جنگیدن زیر پرچم کشور دیگری می‌گیرد؟ اینکه آیا صدای خوشبختی که در کشورهای دیگر می‌گوشی واقعاً فقط از دور خوش است یا ورزشکار ایرانی با فکر به عواقب تصمیمی که می‌گیرد، بلبیت خودش را یکطرفه بدون برگشت زرزو می‌کند؟

یک بار دیگر می‌خواهم از این کلمه استفاده کنم و بگویم بدون تعارف! رفت و آمدهایی از جنس کیمیا علیزاده در ورزش ایران زیاد بوده اما احتمالاً اگر از همه آنهایی که رفته‌اند سؤال کنید یک حس پشیمانی را روی شانه‌های خودشان احساس می‌کنند. شاید درآمد آنها در غرب بیشتر از چیزی باشد که در ایران به دست می‌آوردند اما آنها چیزهای دیگری را از دست دادند که با هیچ پولی به دست نمی‌آید! پشیمانی؛ نقطه مشترک ورزشکاران ایرانی که ترک وطن کرده‌اند.

ناصر ابراهیمی:

احتمال برکناری کی‌روش

ناصر ابراهیمی، مربی اسبق تیم ملی فوتبال کشورمان در مورد دیدار فینال ایران و قطر در تورنمنت دوستانه اردن گفت: این بازی برای کی‌روش هم سرنوشت‌ساز است و در صورت شکست به ایران احتمال اخراجش وجود دارد. البته کی‌روش اکنون سرمربی تیم ملی این کشور است و نفرت و تیم ملی ما را به خوبی می‌شناسد.

حیدر بهاروند:

سازمان لیگ، حامی رئیس

سازمان لیگ فوتبال ایران با انتشار بیانیه‌ای انتصاب حیدر بهاروند را قانونی قلمداد کرد. در بیانیه سازمان لیگ آمده است: «انتخاب ریاست سازمان لیگ از گذشته تا به امروز با امضا و ابلاغ رئیس مجمع سازمان لیگ صورت گرفته» و به همین دلیل امضای تاج برای حکم بهاروند نیز قانونی است.

محمد نصرتی:

در یک سوّم دفاعی خیلی خطا می‌دهیم

محمد نصرتی، بازیکن پیشین تیم ملی فوتبال کشورمان درباره ضعف تیم ملی گفت: «در فاز تهاجمی عملکرد تیم خوب است و ما در این خط بازیکنان توانمندی داریم اما در فاز تدافعی خصوصاً در سمت چپ زمین ضعف داریم. ما در جام جهانی عملکرد خوبی نداشتیم و باید سرشکستگی در این جام را با موفقیت در جام ملت‌ها جبران کنیم.»

ژاپن ۲۵ سال قبل، ایران ۲۵ سال بعد

این یک هشدار است آقای تاج

پرواضح است که هرکارشناسی وضعیت کنونی فوتبال ایران در بخش ملی را مشاهده کند امیدواری آن چنانی نمی‌یابد و به این باور می‌رسد که فوتبال ایران در سال‌های بعد از کی‌روش به لحاظ بازیکن سازی درجا زده است. اکنون در اختیار کارلوس کی‌روش ساخته است

حمیدرضا عرب

روزنامه نگار

تیم ملی فوتبال ایران در راه آماده‌سازی برای حضور در جام ملت‌های آسیا قرار دارد و بعد از کسب پیروزی مقابل تیم ملی فوتبال اردن باید در فینال این تورنمنت چهارشنبه که در شهر امان اردن برگزار می‌شود، رخ در رخ تیم ملی فوتبال قطر که کارلوس کی‌روش را به عنوان سرمربی روی نیمکت خود می‌بیند، قرار بگیرد. فوتبال ایران در مسیر آماده‌سازی خود رقبای چندان سرسختی را انتخاب نکرده و در راستای خودسازی خود همواره کوشیده با رقبایی متوسط مصاف دهد، اما مساله امروز فوتبال ایران انتخاب رقبای تدارکاتی متوسط نیست و باید قدری عمیق‌تر به ماجرای فوتبال ایران نگرست. تیم ملی فوتبال اکنون دارای یکی از بهترین نسل‌های تاریخ خود است و از امیدواری‌های بسیار بالایی برخوردار است. نسل‌های آینده فوتبال ایران در دست آورد و به ناکامی چنددهه فوتبال ایران در تصاحب جام قهرمانی پایان دهد. هرچند که صعود ایران به جمع چهار تیم

نیز حس رضایت‌مندی ایجاد خواهد کرد و نباید از این واقعیت غافل شد که رشد چشمگیر برخی کشورهای حاضر در جام ملت‌های آسیا تا چه اندازه دستیابی آسیا را تبدیل به یک هدف رؤیایکونه کرده است. با این حال، اما کمترین انتظاری که از قلعه‌نویی می‌رود این است که جام ملت‌های آسیا در کشور قطر را با آبرومندی کامل به پایان برساند و مانع از تحقیر فوتبال ایران شود. اما همان طور که گفته شد شاید موضوع جام ملت‌های آسیا و آنچه در قطر رقم خواهد خورد دغدغه اصلی این روزهای کارشناسان و اهل فن نباشد. آنچه اهمیت یافته این است؛ بعد از نسل کنونی چه نسلی فوتبال ایران را به جلو خواهد برد و آیا بازیکنان بعدی که قرار است در لوبای تیم ملی در عرصه‌های بین‌المللی حاضر شوند از لحاظ فنی و تاکتیکی وضعیت امیدوارکننده‌ای خواهند داشت؟ شاید برای رسیدن به پاسخ این سؤال باید نگاهی بیندازیم به آنچه تیم المپیک ایران در رقابت انتخابی رقم زد. یا آنچه در هانگ‌کونگ چین از مقابل دیدگاه عبور کرد. بازیکنان جوان و به اصطلاح آینده‌های

فوتبال ایران در این دو تورنمنت هیچ نشانه‌ای از امیدواری از خود بروز ندادند تا شاید بتوان به آینده آنها در فوتبال ایران امید بست و انتظار نسلی بهتر از آنچه امروز در اختیار امیرقلعه‌نویی قرار گرفته را داشت. شاید فدراسیون فوتبال و مهدی تاج که متولی اول فوتبال ایران محسوب می‌شوند بابت نقدهایی که اخیراً در یک برنامه تلویزیونی مطرح شد و سیاست‌های فدراسیون فوتبال تا حدی زیر سؤال رفت انتقاداتی داشته باشند و بخواهند با آن بیانیه‌ای که منتشر شد به نوعی از روی موج انبوهی از سوالات عبور کنند، اما پرواضح است که هرکارشناسی وضعیت کنونی فوتبال ایران در بخش ملی را مشاهده کند امیدواری آن چنانی نمی‌یابد و به این باور می‌رسد که فوتبال ایران در سال‌های بعد از کی‌روش به لحاظ بازیکن سازی درجا زده است. در واقع نسلی که اکنون در اختیار قلعه‌نویی است را کارلوس کی‌روش ساخته است، اما روشن نیست بعد از نسل فعلی چه بلایی سر فوتبال ایران خواهد آمد و سردمداران فوتبال ایران چه برنامه و رویکردی برای آینده خواهند داشت؟ اشاره فدراسیون فوتبال در بیانیه اخیر

به برخی اقدامات از جمله بازگشت بازی‌ها میان تیم‌های ایرانی و عربستانی به حالت عادی یا رفع برخی تعلیقات شاید از دیدگاه مهدی تاج و همکارانش بزرگ باشد، اما این سلسله اقدامات نافعی ناپدید گرفته شدن استعدادیابی و پرورش بازیکنان جوان نیست و فوتبال ایران در یک مسیر گمراه‌کننده قرار گرفته است. جهت اطلاع مهدی تاج که شاید اقدامات زیرمجموعه خود را بزرگ می‌بیند باید گفت که ژاپن امروز محصور کار و تلاشی است که از ۲۵ سال پیش شروع شد و این کشور با اعزام بازیکنان ۱۲ تا ۸ سال خود به مدارس فوتبال کشور برزیل و حضور در یک دوره آموزشی ۴۵ روزه و بازگشت به کشورش در واقع امور فوتبالش را ساخته است. آنها از سال‌ها قبل با چنین برنامه‌ریزی‌های عریض و طویلی در پی عبور از سطح فنی فوتبال در قاره آسیا بودند که به آن دست یافته‌اند و بی‌انصافی است اگر بگویم ژاپن امروز در سطح فوتبال آسیا است. حقیقت این است که ژاپن از فوتبال آسیا گذشته و سال‌ها است به قهرمانی در جام جهانی فوتبال می‌اندیشد و تردیدی نباید به ذهن راه داد که در دوره‌های آتی جام

جهانی به واسطه نسلی که در فوتبال ایران کشور ساخته شده، شاهد موفقیت‌های بیشتری از این کشور خواهیم بود. ژاپن حتی در بازی‌های آسیایی هانگ‌کونگ و تاجاً برای تاج اهمیت زیادی داشت که دستور داد قطعاً از ۳ بازیکن بزرگسال استفاده شود، از تیم جوانان و امید خود بهره گرفت. اما فوتبال ایران فقط به جهت آنکه مدالی در این تورنمنت بی‌ارزش بگیرد، اقدام به اعزام بازیکنان بزرگسال کرد تا فرصت کسب تجربه از چند بازیکن جوان گرفته شود. حال اینکه شاید مهدی تاج اکنون خود را به واسطه صعود تیم نوجوانان به جام جهانی فوتبال برنده بداند یا دیگر اقداماتش را بزرگ تلقی کند، اما متر و معیار در فوتبال آسیا کشورهای صاحب نامی همچون ژاپن یا حتی کره جنوبی هستند که در بخش بازیکن سازی بسیار سیستماتیک‌تر از فوتبال ایران حرکت می‌کنند تا دغدغه‌ای بابت داشتن تیم‌های ملی جدید نداشته باشند در حالی که از همین حالا استرس افکار تمام کارشناسان فوتبال ایران را فرا گرفته که بعد از نسل کنونی قرار است فوتبال ایران به دست چه دسته از بازیکنانی بیفتد؟!

سوژه

توقف طرح تعویق سربازی ورزشکاران حرفه‌ای

چالش جدید ستاره‌ها؛ پوتین‌ها را آماده کنید

اعزام به خدمت مقدس سربازی همیشه یکی از چالش‌های ورزشکاران جوان به حساب می‌آید، بخصوص حالا که معاونت انسانی ستاد کل نیروهای مسلح در یک تصمیم مهم و اثرگذار، طرح تعویق اعزام به خدمت سربازی ورزشکاران حرفه‌ای را متوقف کرد. چند سال پیش بود که ستاد کل نیروهای مسلح در راستای کمک به حضور بازیکنان سه رشته فوتبال، والیبال و بسکتبال در تیم‌های ملی، به ورزشکاران شاغل در این رشته‌ها که در

لیگ برتر بازی می‌کنند، اجازه داد که تا سن ۲۸ سالگی برای باشگاه‌های خود به میدان بروند و در صورت دعوت به تیم ملی، این معافیت را تا ۳۰ سالگی ادامه دهند و سپس برای گذراندن دوران سربازی، راهی تیم‌های نظامی شوند. میلاد سرلک و پیام نیازمند با عبور از ۲۸ سالگی، باید از شهرپورماه خود را به سازمان نظام وظیفه معرفی کنند اما دعوت آنها به اردوی تیم ملی در قیفادی پیشین و دو دیدار برابر بلغارستان و آنگولا سبب شد تا طبق قوانین، زمان

حضور آنها در تیم‌های نظامی ۶ ماه به تأخیر بیفتد که این موضوع به توجه به حضور مجدد آنها در تیم ملی بازهم به تعویق می‌افتاد. در ابتدا عنوان شد که این قانون دچار یکسری تغییرات شده و بازیکنان برای اینکه از معافیت تا ۳۰ سالگی برخوردار شوند، باید هر ۶ ماه معافیت خود را تمدید کنند که این موضوع منوط به این است که پس از پایان ۶ ماه، این بازیکنان در اردوی بعدی نیز به تیم ملی دعوت شوند تا این معافیت تا ۳۰ سالگی

بازیکن تمدید شود. اما حالا خبر رسیده که این قانون دستخوش تغییرات بزرگی شده و با نامه‌ای که ستاد کل نیروهای مسلح برای باشگاه‌های لیگ برتری ارسال کرده، بازیکنان دیگر شامل هیچ تبصره ورزشی برای معافیت از اعزام نیستند و تنها می‌توانند از معافیت‌های قانونی مانند تحصیل در دانشگاه‌ها استفاده کنند. در این نامه که به امضای سرتیپ فرج‌الله مرادی معاونت نیروی انسانی ستاد کل نیروهای مسلح رسیده و به سازمان وظیفه عمومی فراجا ابلاغ

شده، این طرح متوقف شده است. در این بین طبق اخبار رسیده باشگاه‌های لیگ برتری در تلاش هستند که مجوز معافیت بازیکنانی که با این قانون، سرباز محسوب می‌شوند را حداقل تا پایان فصل جاری کسب کنند و در واقع این بازیکنان از فصل آینده راهی یک تیم نظامی شوند تا خدمت سربازی خود را سپری کنند. در غیر این صورت همین نیم فصل تعدادی از ستاره‌های مهم باشگاهی باید راهی تیم‌های نظامی مثل ملوان و فجرسپاسی شوند.

این قانون باعث ایجاد یک انقلاب بزرگ در فوتبال ایران می‌شود چرا که بسیاری از بازیکنان مطرح لیگ برتر که در حال تحصیل نیستند و به امید استفاده از دو قانون ۲۸ و ۳۰ سالگی مشغول فعالیت بودند، باید راهی خدمت سربازی شوند. باشگاه‌های لیگ برتری سه رشته فوتبال، والیبال و بسکتبال در جریان این تغییر قانون قرار گرفته‌اند و باید دید درخواست آنها مبنی بر تعویق این قانون تا سال بعد با موافقت سازمان نظام وظیفه مواجه خواهد شد یا خیر.